

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 25PP/58/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5725010865
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Juríková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2026:5725010865.1

Uznesenie

Samosudkyňa Okresného súdu Martin Mgr. Mariana Juríková, v trestnej veci odsúdeného A. B., o návrhu občianskeho združenia DUMISK, o. z., na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.01.2026 v ÚVTOS pre mladistvých Sučany, takto

rozhodol:

Podľa § 415 ods. 1 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 66 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák. zamietá žiadosť občianskeho združenia DUMISK, o. z., Mlynárska 37/29, 926 01 Sereď, o podmiennečné prepustenie na slobodu odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Ružomberku, trvale bytom C. D. E. XXXX/XX, F., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS pre mladistvých Sučany, z výkonu úhrnného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/65/2019 zo dňa 27.01.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/28/2020 zo dňa 12.05.2020 a z výkonu súhrnného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pôvodne podmiennečne rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/101/2016 zo dňa 15.05.2017, právoplatným dňa 15.05.2017, výkon trestu odňatia slobody nariadený uznesením Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/101/2016 zo dňa 08.07.2020, právoplatným dňa 10.09.2020.

odôvodnenie:

Dňa 24.10.2025 bol Okresnému súdu Martin doručený návrh občianskeho združenia DUMISK, o. z., so sídlom Sereď, na podmiennečné prepustenie odsúdeného A. B. na slobodu z výkonu trestu odňatia slobody. Dňa 29.01.2026 bol Okresnému súdu Martin predložený doplnený návrh občianskeho združenia DUMISK, o. z., na podmiennečné prepustenie odsúdeného A. B. na slobodu z výkonu trestu odňatia slobody a súčasne aj záverečný návrh občianskeho združenia.

Dňa 03.11.2025 bolo tunajšiemu súdu k žiadosti odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody doručené hodnotenie riaditeľa ÚVTOS pre mladistvých Sučany. V tejto hodnotiacej správe konštatuje, že odsúdený sa odporúča na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom a uložením obmedzenia spočívajúcom v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, a povinnosťou spočívajúcou v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Odsúdený bol do výkonu väzby predvedený dňa 19.04.2019 do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Žiline. Väzbu vykonával v štandardnom režime. Počas výkonu väzby bolo jeho správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni, nedostatky neboli zaznamenané. V zachovávaní zásad slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádzal do styku taktiež neboli zaznamenané nedostatky. Vo voľnom čase sa zúčastňoval na vychádzkach, hral spoločenské hry a čítal dostupnú literatúru. Do práce zaradený nebol. Kontakt nadviazal a udržiaval so svojou primárnou rodinou prostredníctvom korešpondencie, telefonovania a návštev. Do výkonu trestu nastúpil prevodom z výkonu väzby dňa 12.05.2020. Počas výkonu trestu odňatia slobody v uvedenom ústave bolo jeho správanie aj naďalej na požadovanej úrovni. V uvedenom ústave nebol disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný. Dňa 26.05.2020 bol menovaný premiestnený na ďalší výkon trestu odňatia

slobody do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom. Po absolvovaní nástupnej izby bol zaradený do diferenciačnej skupiny „C“. Adaptačná fáza na podmienky výkonu trestu odňatia slobody v uvedenom ústave prebehla bez nedostatkov. Správanie a vystupovanie odsúdeného bolo na požadovanej úrovni. Pokyny a nariadenia personálu ústavu sa snažil plniť, autoritu rešpektoval. Vo svojich osobných veciach sa snažil udržiavať náležitý poriadok. Dňa 17.02.2021 bol poverený vykonávať funkciu z radov odsúdených, kde zastával funkciu vedúceho izby. K prideleným úlohám pristupoval zodpovedne a svedomito. Dňa 28.06.2021 bola menovanému komisiou zmenená diferenciačná skupina z „C“ na „B“. Po zmene diferenciačnej skupiny bolo správanie a vystupovanie menovaného naďalej na požadovanej úrovni. Správanie voči personálu mal slušné, príkazy a nariadenia personálu plnil. Poriadok v osobných veciach a ustrojenosť udržiaval podľa určených vzorov. V kolektíve odsúdených patrila medzi jedincov, ktorí majú rešpekt, avšak konflikty nevyvolával. K trestnej činnosti verbalizoval kritický postoj, avšak nad spáchaným skutkom neprejavoval ľútosť. Dňa 03.08.2021 bol menovaný premiestnený na základe vlastnej žiadosti do tunajšieho ústavu. Po absolvovaní nástupnej izby bol zaradený do diferenciačnej skupiny „B“. Adaptačná na podmienky výkonu trestu v tunajšom ústave prebehla bez problémov. Správanie a vystupovanie odsúdeného je dlhodobo na požadovanej úrovni. V elektronickej karte menovaného je zaznamenaný väčší počet kladných poznatkov, negatívne záznamy nie sú evidované. Voči príslušníkom zboru zachováva zásady slušného správania a vystupovania. Počas kontrol zameraných na dodržiavanie poriadku neboli zistené žiadne nedostatky. O zverené výstrojnú súčiasť sa stará zodpovedne a doposiaľ nespôsobil škodu na majetku štátu v správe ústavu. Zásady osobnej a kolektívnej hygieny neporušuje. Odsúdený zastáva od 09.11.2021 funkciu vedúceho izby. K prideleným funkciám pristupuje dlhodobo zodpovedne a svedomito. Pod jeho vedením je na izbe pri kontrolách vždy čisto a poriadok. Konfliktné situácie neboli zaznamenané. Odsúdený v rámci kolektívu pôsobí ako dominantný jedinec. Prostredníctvom priamej účasti na besedách, prednáškach a interakčných stretnutiach je vedený k zvyšovaniu právneho a morálneho povedomia a k uvedomeniu si negatív spojených s užívaním návykových látok. S menovaným sú taktiež vykonávané pohovory zamerané na prehodenie jeho doterajšieho života a uvedomenie si páchania trestnej činnosti. Dňa 11.12.2024 bolo riaditeľom ústavu menovanému udelené mimoriadne voľno na opustenie ústavu v trvaní 8 hodín, z ktorého sa vrátil v poriadku. Dňa 15.07.2025 bolo menovanému udelené druhé mimoriadne voľno na opustenie ústavu v trvaní 24 hodín, z ktorého sa vrátil v poriadku. K spáchanej trestnej činnosti verbalizuje kritický postoj. V rámci voľného času sa zúčastňuje na aktivitách organizovaných v rámci kultúrnej a osvetovej činnosti a tiež na interakčných a organizačných komunitných stretnutiach. Svoj voľný čas trávi najmä čítaním literatúry, písaním korešpondencie, hraním spoločenských hier, športovaním, počúvaním rádia, sledovaním televízneho vysielania a zapájaním s a do súťaží. Krátku dobu bol zaradený v hudobnom krúžku a od 8.7.2022 do 1.5.2024 bol zaradený do filmového krúžku. Dňa 18.09.2025 bol zo zdravotných dôvodov vyradený z práce. Predtým bol pracovne zaradený od 29.11.2023 na nestráženom pracovisku s dohľadom mimo ústav „PREFA Sučany“, kde k prideleným pracovným činnostiam pristupoval vždy zodpovedne a svedomito. Pred zaradením na nestrážené pracovisko s dohľadom mimo ústav pracoval na viacerých pracoviskách s dohľadom v ústave menovite Prefa Sučany-ústav v období od 29.11.2023 do 15.12.2023, SCAME-SK od 12.10.2022 do 20.06.2023 a GGB-Slovakia od 24.11.2021 do 11.10.2022. Na všetkých pracoviskách bola pracovná disciplína menovaného hodnotená kladne, o čom svedčia dve disciplinárne odmeny a väčšie množstvo kladných poznatkov. Menovaný vyrastal v úplnej rodine s výskytom kriminálnej záťaže zo strany brata. Má troch súrodencov. Menovaný je slobodný, s družkou majú tri deti. Kontakt v tunajšom ústave udržiava so svojou primárnou rodinou, matkou, otcom, súrodencami, družkou, deťmi a vnukom prostredníctvom korešpondencie, telefonovania, kontaktných návštev, videonávštev a zasielaním balíkov. Rodina je pre odsúdeného počas výkonu trestu veľkou oporou a vzťahy s blízkymi osobami odsúdený hodnotí ako veľmi dobré. Počas doterajšieho výkonu väzby a výkonu trestu odňatia slobody bol sedemkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Možno konštatovať, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody plní stanovené ciele programu zaobchádzania vo všetkých bodoch. Menovaný nemá súdom nariadené žiadne ochranné liečenie. Odsúdenému bola stanovená resocializačná prognóza ako nepriaznivá – vysoké riziko recidívy.

Súd na základe podaného návrhu a hodnotenia riaditeľa ÚVTOS pre mladistvých Sučany nariadil verejné zasadnutie na deň 29.01.2026. Na termín verejného zasadnutia súd predvolal odsúdeného a zástupcu občianskeho združenia DUMISK, o. z., ktorí sa verejného zasadnutia zúčastnili.

Odsúdený vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí uviedol, že súhlasí s podaným návrhom občianskeho združenia DUMISK, o. z. Za tie roky si uvedomil, akých chýb sa dopustil. Vidí, kde robia

ostatní odsúdení chyby a vracajú sa naspäť do výkon trestu, pričom za tie roky, čo je vo výkone trestu, sa ich vrátilo veľa. Mal pár sedení so psychologičkou, pedagógmi, veľa vecí si zo sedenia zobral. Každé rozhodnutie, ktoré urobí, ovplyvní jeho rodinu, preto by sa chcel zamestnať a žiť nový život.

Zástupca občianskeho združenia DUMISK, o. z. na verejnom zasadnutí zopakoval, že na podanom návrhu trvajú, pridrižiava sa písomného podania a naň odkazuje, pričom v krátkosti poukázal na doplnenie ich podania, ktoré predložili súdu aj prokuratúre.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák., súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák., súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák., pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. ustanovuje jednu formálnu a dve materiálne podmienky, ktoré musia byť kumulatívne (súčasne) splnené, aby mohlo dôjsť k rozhodnutiu o podmiennečnom prepustení. Základnou (formálnou) podmienkou pre podmiennečné prepustenie je vykonanie zákonom stanovenej doby vykonávaného trestu odňatia slobody. Až po splnení tejto podmienky je na mieste skúmanie splnenia ďalších dvoch tzv. materiálnych podmienok, ktoré musia byť splnené súčasne, ktorými sú, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, a stav, kedy možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie každého odsúdeného, súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného, rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom trestnom rozkaze, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúca už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

V tejto súvislosti súd tiež uvádza, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že odsúdený splnil formálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie a to vykonanie príslušnej časti trestu odňatia slobody s poukazom na § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák., t.j. vykonanie dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody dňa 17.11.2025.

Podľa súdu však u odsúdeného neboli kumulatívne splnené materiálne podmienky, aby mohlo dôjsť k rozhodnutiu o podmiennečnom prepustení, t.j. nebola kumulatívne splnená podmienka preukázania polepšenia a podmienka v podobe odôvodnenej pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného v prípade jeho prepustenia pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody.

V prípade prvej materiálnej podmienky – preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností, možno konštatovať, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, ako to vyplýva najmä z hodnotenia vypracovaného riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený aktuálne tresty vykonáva, a z vykonaného dokazovania na verejnom zasadnutí, keďže odsúdený bol celkovo sedemkrát disciplinárne odmenený počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a disciplinárne potrestaný nebol. Zákon vyžaduje, aby odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu preukázal polepšenie, a to plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh, vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu. V tomto smere, vychádzajúc z hodnotenia odsúdeného, je možné správanie odsúdeného v rámci výkonu trestu odňatia slobody posúdiť ako úplne bezproblémové. Adaptácia na podmienky výkonu trestu odňatia slobody prebehla u odsúdeného bez problémov, bol zaznamenaný väčší počet kladných poznatkov, negatívne záznamy nie sú evidované. Správanie a vystupovanie odsúdeného je dlhodobo na požadovanej úrovni. Z hodnotenia odsúdeného ďalej vyplýva, že stanovené ciele programu zaobchádzania vo všetkých jeho bodoch odsúdený plní.

Súd tiež zohľadňoval správanie sa odsúdeného pred nástupom na výkon trestu odňatia slobody (najmä v súvislosti s posúdením, či je možné u neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život). Pri vyhodnotení tejto druhej materiálnej podmienky je pritom potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti. Samotnou okolnosťou, ktorá má nepochybne veľký význam, je teda predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho prípadnej trestnej činnosti, pričom pozitívna prognóza budúceho správania sa odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Prognóza vedenia riadneho života býva vo väčšine prípadov konštatovaná na základe zistení, že odsúdený má zabezpečené sociálne zázemie, zamestnanie, udržiavala kontakt s rodinou. Zohľadňuje sa samozrejme i trestná minulosť odsúdeného, závažnosť aktuálneho odsúdenia a tiež počet jeho prípadných podmiennečných prepustení v minulosti. Samotný faktor trestnej minulosti a závažnosť aktuálneho trestného činu odsúdeného je preto tiež dôležitou skutočnosťou, na ktorú súd prihliada pri prognóze očakávania vedenia riadneho života odsúdeného.

Súd ďalej pripomína, že zmyslom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je to, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený na slobodu z výkonu trestu po vykonaní stanovenej doby uloženého trestu odňatia slobody bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmiennečné prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš vysoké riziko recidívy. Takou okolnosťou, ktorá pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení má význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej minulosti. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy pri tomto hodnotení odkázaný len na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť i doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, vrátane jej početnosti, skôr uložené tresty a správanie odsúdeného a spôsob vedenia jeho života. Pri hodnotení splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie nepostačuje hľadieť len na správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ani na subjektívne presvedčenie odsúdeného prezentované pred súdom pri rozhodovaní o jeho podmiennečnom prepustení, že už sa nebude dopúšťať trestnej činnosti, ale je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám ale aj povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti. Zároveň zodpovedá účelu uvedeného ustanovenia, ak sa očakávanie toho, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, odvodzuje od prítomnosti (teda od správania odsúdeného vo výkone trestu), ale v určitej miere aj retrospektívne, t. j. pohľadom na trestnú minulosť odsúdeného, okolnosti spáchania trestného činu a pod. (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky číslo IV. ÚS 616/2023).

V prípade odsúdeného A. B. bolo pre súd rozhodujúce práve posúdenie otázky pozitívnej prognózy do budúcnosti, teda či možno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že od odsúdeného to dôvodne nemožno očakávať a to ani po zohľadnení ponúknutej záruky záujmového združenia osôb, ktoré predstavilo súdu resocializačný program pre odsúdeného. Aj keď súd nespochybňuje zásluhný cieľ občianskeho združenia, ktorý si stanovilo vo vzťahu k odsúdeným osobám, ani predložený resocializačný program, ktorý občianske združenie zameralo na predpokladané potreby odsúdeného, súd má za to, že v prípade odsúdeného je ponúknutá záruka vrátane všetkých prezentovaných nástrojov resocializačného programu nedostatočná na rozptýlenie obavy z recidívy odsúdeného.

Ako vyplýva z registra trestov, odsúdený sa opakovane dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti rôzneho charakteru, nevyvímajúc násilnú trestnú činnosť, čo preukazuje 9 záznamov v odpise registra trestov. Prvýkrát bol odsúdený rozhodnutím Okresného súdu Martin sp. zn. 2T 67/98 zo dňa 13.05.1998 pre trestný čin krádeže, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody podmienene na 4 mesiace so skúšobnou dobou do 13.05.1999, pričom odsúdený bol účastný amnestie zo dňa 14.07.1999 a teda sa v uvedenej veci naňho hľadí, akoby nebol odsúdený. Druhýkrát bol odsúdený rozhodnutím Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T 127/00 zo dňa 15.01.2001 pre trestný čin výtržníctva a trestný čin ublíženia na zdraví na podmienenečný trest odňatia slobody na 2 roky so skúšobnou dobou do 10.08.2003. Tretíkrát (dva tresty) bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 2T 86/02 zo dňa 18.11.2002 pre trestný čin krádeže, trestný čin podvodu, trestný čin vydierania a za pokračujúci trestný čin podvodu na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do I. nápravno-výchovnej skupiny a na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so zaradením na jeho výkon do I. nápravno-výchovnej skupiny, z ktorých bol podmienene prepustený uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 12PP 106/05 zo dňa 20.10.2005, so skúšobnou dobou na 3 roky, v ktorej sa osvedčil. Štvrtýkrát bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/110/2009 zo dňa 28.10.2009 pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 8 mesiacov so skúšobnou dobou vo výmere 36 mesiacov, v ktorej sa osvedčil a teda sa v uvedenej veci naňho hľadí, akoby nebol odsúdený. Piatykrát bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/94/2013 zo dňa 11.01.2017 pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, 3 Tr. zák. a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov so skúšobnou dobou vo výmere 18 mesiacov, ktorého výrok o treste bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/101/2016 zo dňa 15.05.2027. Šiestykrát bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/101/2016 zo dňa 15.05.2027 (z ktorého výkonu trestu odňatia slobody žiadal byť podmienene prepustený) pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, povodne podmienene, výkon trestu nariadený uznesením Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/101/2016 zo dňa 08.07.2020, právoplatným dňa 10.09.2020, so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Ďalej bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/32/2016 zo dňa 16.10.2018 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu odsúdenému vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/101/2016 zo dňa 15.05.2027. Ôsmykrát bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/65/2019 zo dňa 27.01.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/28/2020 zo dňa 12.05.2020 (z ktorého výkonu trestu odňatia slobody žiadal byť podmienene prepustený), v bode 1) rozsudku pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., v bode 2) rozsudku pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., v bode 3) rozsudku pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., v bode 4) rozsudku pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., v bode 5) rozsudku pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr. zák. účinného do 31.07.2019 a v bode 6) rozsudku pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov nepodmienene, so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/161/2019 zo dňa 26.11.2020 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu odsúdenému vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/65/2019 zo dňa 27.01.2020.

Vzhľadom na vyššie uvedené je nutné konštatovať, že ani opakovane uložené a vykonané tresty (aj keď sa v niekoľkých prípadoch podmienene odsúdil), vrátane výkonu

nepodmienečných trestov odňatia slobody s umožnením mu aj podmiennečného prepustenia z ich výkonu, si u odsúdeného zjavne nesplnili svoj účel a neviedli k jeho náležitej náprave a prevýchove. V minulosti bol z výkonu trestu odňatia slobody aj podmiennečne prepustený, napriek tomu pokračoval v páchaní úmyselnej trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený a pre ktorú aj je aktuálne vo výkone trestu odňatia slobody, z čoho pre súd jednoznačne vyplýva, že ani reálna skúsenosť s výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody nemala požadovaný dopad na osobu odsúdeného, aby sa napravil a už sa trestnej činnosti nedopúšťal, preto nie je pre súd dôvodné sa domnievať, že by tomu v tomto prípade malo byť inak.

Vzhľadom na uvedené podľa súdu tak u odsúdeného, za konštatovania jeho polepšenia sa vo výkone trestu odňatia slobody, nebola splnená podmienka v podobe odôvodnenej pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného v prípade jeho prepustenia pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody. Na základe vyššie uvedených skutočností, najmä pri zohľadnení správania sa odsúdeného nielen vo výkon trestu odňatia slobody, kde nesporne aj pod tlakom neustálej kontroly a režimového usmerňovania odsúdený svoje správanie postupne koriguje na požadovanú úroveň a charakter jeho správania pred nástupom na výkon tohto trestu odňatia slobody, keď sa opakovane dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti (prevažne majetkovej a násilnej povahy), možno konštatovať, že odsúdený má problém zákon rešpektovať. Pred výkonom posledného trestu sa opakovane dopustil protiprávneho konania, pričom možno konštatovať, že charakter jeho trestnej činnosti má stúpajúcu tendenciu (posledné, aktuálne odsúdenie za zločin lúpeže a zločin vydierania). Vzhľadom na osobu odsúdeného, charakter jeho trestnej činnosti, stanovenú resocializačnú prognózu ako nepriaznivú – vysoké riziko recidívy, súd dospel k záveru, že na odsúdeného je naďalej potrebné vplývať výkonom trestu odňatia slobody. Vzhľadom na osobu odsúdeného, charakter jeho doterajších evidovaných právoplatných odsúdení, opakovaná recidíva aj pre násilnú trestnú činnosť, nadobúda represívny charakter trestu taký význam, ktorý nie je možné nahradiť dobrodením súdu a skrátením doby výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Uvedený záver súdu, pokiaľ ide o prognózu vedenia riadneho života u odsúdeného, nezvrátila ani ponúknutá záruka občianskeho združenia DUMISK, o. z., keď vzhľadom na počet záznamov v registri trestov odsúdeného, ako aj na závažnosť jeho trestnej činnosti, možno konštatovať, že ani občianske združenie nie je v tejto fáze výkonu trestu odňatia slobody spôsobilé, i napriek širokej ponuke inštitútov zo strany združenia, zamedziť odsúdenému v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

Súd musí zobrať do úvahy všetky skutočnosti predpokladané zákonom, zaoberať sa tak osobou odsúdeného, jeho správaním vo výkone trestu ako aj jeho minulosťou a trestnou činnosťou, ktorej sa dopustil a nemôže sa obmedziť len na posúdenie ponúkutej záruky zo strany občianskeho združenia, nakoľko keby tak urobil, v zásade by mohol podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, za ktorého sa záujmové združenie občanov zaručí, keď preňho vypracuje vhodný resocializačný program. Ako už bolo vyššie uvedené, rozhodujúcimi skutočnosťami, ktorými sa súd zaoberá pri skúmaní materiálnych podmienok odôvodňujúcich pozitívne rozhodnúť o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, sú skutočnosti týkajúce sa osoby odsúdeného a ponúknutú záruku súd zohľadní až v spojení so závermi týkajúcimi sa osoby odsúdeného. Spolupráca so záujmovým združením je na dobrovoľnej báze, preto súd musí posúdiť jej vplyv vo vzťahu k osobe odsúdeného, či u tejto možno predpokladať, že spolupracovať so záujmovým združením bude a podrobí sa ich programu a či bude viesť riadny život a nedopustí sa ďalšej protiprávnej činnosti. Túto podmienku súd u odsúdeného vzhľadom na jeho osobu, opakované páchanie úmyselnej trestnej činnosti aj násilného charakteru, nevzhliadol ako splnenú.

S poukazom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že predchádzajúci spôsob života odsúdeného nedáva súdu dostatočnú záruku, že jeho protiprávne konanie po podmiennečnom prepustení sa už nebude opakovať. Vzhľadom na ním nevyužitú mu poskytnutú šancu zo strany súdov vo forme uloženia podmiennečných trestov, páchanie závažnej trestnej činnosti aj po jeho podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, súd nemá žiaden relevantný dôvod očakávať, že v prípade podmiennečného prepustenia z tohto výkonu trestu odňatia slobody by odsúdený viedol riadny život a to ani za ponúknutej pomoci záujmového združenia, ktorá vzhľadom na jej dobrovoľnosť, nedáva súdu žiadne záruky, že bude aj riadne využitá odsúdeným.

Ďalej má súd za to, že podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol ani naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, u odsúdeného navyše majúcu pokiaľ ide o jej závažnosť, stúpajúci charakter, ale ani výchovný účel trestu. Rovnako má súd za to, že v prípade podmieneného prepustenia nebude splnený ani sledovaný účel, že trest má odrádzať aj ostatných členov spoločnosti od páchania trestných činov. Opätovne súd zdôrazňuje, že o dĺžke trestu odňatia slobody za spáchanú trestnú činnosť rozhodol súd, ktorý odsúdenému trest odňatia slobody ukladal a pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd môže po prihliadnutí na všetky zákonom predpokladané podmienky rozhodnúť, že aj trest odňatia slobody kratšieho trvania bude postačujúci na dosiahnutie už uvedených účelov trestu odňatia slobody. V danom prípade však súd takéto presvedčenie nenadobudol a má za to, že výchovné pôsobenie vo výkone trestu odňatia slobody má zjavne dobrý účinok na osobu odsúdeného, preto je v ňom potrebné pokračovať. Súd má zároveň za to, že prostredie ústavu na výkon trestu želaný účinok splní v prípade odsúdeného najlepšie. Naproti tomu ponúknuté pôsobenie občianskeho združenia na odsúdeného po jeho prípadnom podmienenom prepustení súd nepovažuje absolútne za dostatočné a spôsobilé dosiahnuť sledovaný účel s ohľadom na osobu odsúdeného, jeho doterajší spôsob života, charakter spáchanej trestnej činnosti a obmedzené možnosti zo strany občianskeho združenia vo vzťahu k osobe odsúdeného. Predchádzajúce nevyužitie šance zo strany odsúdeného preukázať ochotu a schopnosť viesť riadny život na slobode, sú pre súd dôvodmi, pre ktoré má za to, že od odsúdeného nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Uvedené súd konštatuje aj napriek tomu, že zástupca občianskeho združenia uvádzal viacero inštitútov, ktorými sú schopní vplyvať na odsúdeného (komunitné stretávanie, osobné stretávanie, mentoring, právna pomoc, psychologická pomoc, pomoc s pracovným zaradením a pod.), v tomto prípade súd ponúkané možnosti nepovažuje za dostatočné vzhľadom na osobu odsúdeného. Uvedené formy ponúkanej pomoci zo strany občianskeho združenia sú široké a veľmi všeobecné, zahŕňajú v podstate všetky formy pomoci, ktoré môže každý odsúdený po výkone trestu odňatia slobody potrebovať (pomoc pri vybavovaní úradných záležitostí, pri hľadaní zamestnania, poskytnutie mikropôžičky, právna pomoc, psychologické poradenstvo a pod.) a možno ich považovať za vhodnú pomoc na zaradenie sa odsúdeného do bežného života po výkone trestu odňatia slobody, avšak z pohľadu súdu ide o také formy pomoci, ktoré nie sú spôsobilé eliminovať riziko recidívy u odsúdeného. Súd v tomto smere opakovane poukazuje na osobu odsúdeného, početnosť a charakter jeho trestnej činnosti, ako aj skutočnosť, že žiadny doterajší postih odsúdeného nebol dostatočne spôsobilý primäť odsúdeného viesť riadny život, pričom vo vzťahu k týmto faktorom ponúkané formy pomoci zo strany občianskeho združenia sú pre súd absolútne nedostatočné na rozptýlenie obavy z recidívy odsúdeného. Napriek individualizovanému resocializačnému plánu je jeho reálne využitie zo strany odsúdeného otáznou, keďže je len na odsúdenom, ako sa k jeho plneniu postaví, čo sa pre súd javí ako príliš vysoko rizikové s ohľadom na doterajší prístup odsúdeného k poskytnutým šanciam zo strany orgánov štátnej moci.

Na tomto mieste je tiež potrebné uviesť i to, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je obligatórne nárokovateľné. Súd môže podmienené prepustiť len toho odsúdeného, u ktorého sú splnené všetky zákonom požadované náležitosti na uvedený postup, a to tak materiálne ako i formálne podmienky, k čomu však v danom prípade nedošlo. Pokiaľ súd po vykonanom dokazovaní nedospel k takému záveru, že u odsúdeného je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a to ani pri poskytnutí záruky/pomoci zo strany občianskeho združenia, nie je možné návrhu občianskeho združenia na podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody vyhovieť. Preto súd návrh občianskeho združenia DUMISK, o. z. na podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť v lehote do 3 (troch) pracovných dní od oznámenia uznesenia cestou Okresného súdu Martin ku Krajskému súdu v Žiline. Sťažnosť má odkladný účinok.